

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2020:007.003675

Dosar nr. 43850/3/2018

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 3675/2020

Ședința publică de la 19 August 2020

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE Adina Elvira Ghiță

Grefier Cristina Brezoianu

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de Asociația Salvați Bucureștiul și Fundația Eco-Civica în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București, BERSER S.A., ELISON 2000 S.R.L., Mihai Dorin, Mihai Teodora Mihaela, Vintilă Stelian, Stroe Florentina, Nica Robert, Sectorul 4 al Municipiului București, Vintilă Marinela, Nica Daniela Marinela și Unitatea Administrativ-Teritorială a Municipiului București, având ca obiect anulare act administrativ HCGMB nr.226/19.04.2018.

Tribunalul a reținut cauza spre soluționare în ședința publică din data de 21.07.2020, astfel cum s-a consemnat în încheierea de la acel termen, care face parte integrantă din prezenta.

Având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 04.08.2020 și pentru data de azi, când:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, Tribunalul constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 12.12.2018, reclamantele Asociația Salvați Bucureștiul și Fundația Eco-Civica în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București, BERSER S.A., ELISON 2000 S.R.L.,

Mihai Dorin, Mihai Teodora Mihaela, Vintilă Stelian, Stroe Florentina, Nica Robert, Sectorul 4 al Municipiului București, Vintilă Marinela, Nica Daniela Marinela și Unitatea Administrativ-Teritorială a Municipiului București au solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună anularea în tot a următoarelor acte administrative: H.C.G.M.B. nr. 226/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Str. Drumul Binelui Nr. 41A, Lot 2, Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 227/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Str. Drumul Binelui - Str. Drumul Jilavei (...), Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 228/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal B-dul Metalurgiei - Str. Drumul Binelui (...), Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 229/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal B-dul Metalurgiei - Str. Drumul Jilavei (...), Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 230/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Str. Drumul Binelui nr. 9, Sectorul 4, București; anularea în parte a H.C.G.M.B. nr. 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4, București, doar pentru terenurile care formează obiectul Planurilor Urbanistice Zonale aprobate prin hotărârile menționate (H.C.G.M.B. nr. 226/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 227/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 228/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 229/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 230/19.04.2018); suspendarea executării actelor administrative menționate mai sus, până la soluționarea definitivă a cauzei; suspendarea executării H.C.G.M.B. nr. 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4, București, doar pentru terenurile care formează obiectul Planurilor Urbanistice Zonale aprobate prin hotărârile menționate supra, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În motivare, s-a arătat că, prin hotărârile menționate la punctul 1 din petitul prezentei cereri de chemare în judecată, Consiliul General al Municipiului București a aprobat planuri urbanistice zonale cu privire la ansambluri de locuințe colective și funcțiuni complementare.

De asemenea, au precizat că, în Planul Urbanistic General al Municipiului București, terenurile care formează obiectul Planurilor Urbanistice Zonale aprobate prin hotărârile menționate în petitul prezentei cereri de chemare în judecată sunt încadrate în categoria A4 (sere).

Au adăugat că, prin hotărârile menționate în petitul prezentei cereri de chemare în judecată se urmărește schimbarea destinației terenurilor în cauză din spații verzi (sere) în ansambluri de locuințe colective și funcțiuni complementare, cu încălcarea dispozițiilor art. 18 alin. (8) din Legea nr. 24/2007, care permit schimbarea destinației spațiilor verzi doar cu condiția transformării acestora în alte tipuri de spații verzi.

Astfel, au concluzionat că hotărârile menționate în petitul prezentei cereri de chemare în judecată sunt nelegale și se impune anularea lor.

Totodată, au învederat referitor la motivele de nelegalitate ale PUZ Zona de Sud a Sectorului 4, București, că PUZ Zona de Sud a Sectorului 4, București preia, pentru terenurile în cauză, prevederile celor 5 PUZ-uri aprobate prin hotărârile menționate la punctul 1 din petitul prezentei de chemare în judecată.

Reclamanții au susținut că, în condițiile constatării nelegalității și anularii celor 5 PUZ-uri aprobate prin hotărârile menționate la punctul I din petitul prezentei de chemare în judecată, legalitatea PUZ Zona de Sud a Sectorului 4, București se raportează la PUG, motivele de nelegalitate fiind identice cu cele prezentate în secțiunea anterioară: încălcarea prevederilor art. 18 alin. (5) și (8) ale Legii nr. 24/2007.

Cu privire la condiția cazului bine justificat pentru cele 6 PUZ-uri, au arătat că motivele de aparență nelegalitate pentru cele 6 PUZ-uri sunt cele prezentate în secțiunile 1 și 2, putând fi verificate la o cercetare sumară a cauzei specifica unei cereri de suspendare.

Referitor la condiția prejudiciului iminent pentru cele 6 PUZ-uri, au învederat că emiterea de autorizații de construire și construirea pe terenurile în cauză va face ca o perioadă îndelungată de timp respectivele terenuri să fie acoperite cu construcții, împiedicând amenajarea lor ca spații verzi.

În acest sens, au adăugat că art. 23 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 24/2007 prevede o sancțiune pentru încălcarea prevederilor art. 18 din Legea nr. 24/2007, deci prezuma prejudiciul produs de actele administrative care îl încalcă.

În dovedire, au fost anexate înscrisuri.

Prin Serviciul registratură, pârâțul Sectorul 4 al Municipiului București a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În apărare, s-a invocat **excepția lipsei calității procesuale passive** a Sectorului 4 al Municipiului București, arătând că, calitatea procesuală pasivă, condiție esențială pentru a fi parte în proces, presupune existența unei identități între persoana pârâțului și cel despre care se pretinde că este obligat în raportul juridic dedus judecătii.

De asemenea, a menționat că, calitatea procesuală pasivă presupune justificarea obligației unei persoane, a pârâțului, de a răspunde față de pretențiile ridicate împotriva sa.

Având în vedere că reclamantele solicită anularea unor hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București, a arătat că constată că aceste condiții nu sunt îndeplinite în persoana Sectorului 4 al Municipiului București, în speța de față, pârâțul Sectorul 4 neputând fi asimilat autorității publice emitente a actelor administrative menționate, în sensul art. 2 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, neavând capacitate administrativă, deci aptitudine de a intra în raporturi juridice de drept administrativ prin emiterea de acte administrative, nefiind nici emitentul actelor administrative a căror anulare se solicită.

Astfel, a arătat că, în conformitate cu art. 80 din Legea nr. 215/2001, autoritățile administrației publice locale din municipiul București sunt Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor, ca autorități deliberative precum și Primarul General al Municipiului București și primarii sectoarelor, ca autorități executive, alese în condițiile legii pentru alegerea autorităților administrației publice locale.

Mai mult, a susținut că reclamantele au formulat plângerea prealabilă emitentului acestor acte administrative, în speță - Consiliului General al Municipiului București și nu Sectorului 4 al Municipiului București.

Referitor la cererea de suspendare a executării HCGMB NR. 226, 227, 228, 229, 230/19.04.2018, la HCGMB nr. 443/06.07.2018, a arătat că art. 14 și 15 din Legea 554/2004 oferă criterii pertinente pentru suspendarea executării actelor administrative până la clarificarea exactă a gradului de conformare a acestora cu normele juridice aplicabile în speță.

De asemenea, a învederat că măsura cu caracter provizoriu - suspendarea actului administrativ - determină punerea în balanță a interesului social cu cel personal, preeminența unuia dintre ele fiind subsumată *principiului legalității*. A ținut să precizeze, totodată, faptul că instanța poate să dispună această măsură provizorie solicitată de reclamantă numai dacă există un caz bine justificat, ca împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, astfel cum se prevede în art.2 alin. 1 lit. t) din Legea nr. 554/2004.

În acest sens, a arătat că actul administrativ se bucură de *prezumția de legalitate* care, la rândul său, se bazează pe *prezumția autenticității și veridicității*, fiind el însuși titlu executoriu. S-a arătat că principiul legalității actelor administrative presupune însă, atât ca autoritățile administrative să nu încalce legea, cât și ca toate deciziile lor să se întemeieze pe lege, impunând, în egală măsură, ca respectarea acestor exigente de către autorități să fie în mod efectiv asigurată. Prin urmare, a învederat că, în procesul executării din oficiu a actelor administrative trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrariului.

A concluzionat că, tocmai de aceea, suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind, în realitate, un eficient instrument procedural aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atâta timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-si producă efectele asupra celor vizați.

S-a arătat că, în considerarea celor două principii incidente în materie - al legalității actului administrativ și al executării acestuia din oficiu —, suspendarea constituie, însă, o situație de excepție, aceasta putând fi dispusă numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege (ICCJ, Secția contencios administrativ și fiscal, Decizia nr. 2199 din 14 aprilie 2009).

Or, în cauza de față, a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.14 alin 1 din Legea nr. 554/2004 pentru a se dispune măsura provizorie a suspendării executării actului administrativ, referitoare la: existența unui caz bine justificat, iminența producerii unei pagube, în sensul art.2 alin. 1 lit. ș din Legea nr. 554/2004, în situația în care, prin executarea actului administrativ, posibilele consecințe s-ar răsfrânge nu doar asupra patrimoniului reclamantilor, ci și asupra terților.

S-a arătat că, în jurisprudența sa constantă, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți a reținut că, pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ. În ceea ce privește cazul bine justificat, a învederat că reclamantele nu au adus nici un argument pentru a demonstra care sunt motivele sau împrejurările de fapt și de drept care pot produce o îndoială serioasă și pertinentă asupra prezumției de legalitate de care se bucură actele administrative a căror suspendare se solicită.

Pârâtul a adăugat că toate motivele de nelegalitate invocate de reclamante prin cererea de chemare în judecată, nu reprezintă o argumentație pertinentă de natură să răstoarne prezumția de legalitate a emiterii actului administrativ, analiza acestora presupunând o prejudecare a fondului cauzei, motiv pentru care considerăm ca nu este îndeplinită condiția existenței cazului temeinic justificat pentru a se dispune suspendarea actului administrativ.

De asemenea, a precizat că iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, îndeplinirea condiției referitoare la paguba iminentă presupunând administrarea de dovezi care să probeze iminența producerii pagubei invocate, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute. (Decizia ICCJ nr. 442/2013, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, Dosar nr. 651/64/2011)

Mai mult, în dovedirea iminenței producerii unei pagube, a învederat că este necesar ca reclamantele să fie amenințate cu producerea unei pagube iminente și ireparabile, precum și să facă dovada acestui aspect, fără ca simplele susțineri ale acestora: *„Emiterea de autorizații de construire și construirea pe terenurile în cauză va face ca o perioadă îndelungată de timp respectivele terenuri să fie acoperite cu construcții, împiedicând amenajarea lor ca spații verzi.”* să ducă la constatarea că există o asemenea pagubă, ci simple prezumții.

În drept, și-a întemeiat apărarea pe dispozițiile art. 205 C.proc.civ., Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

În dovedire, au fost anexate înscrisuri.

Prin Serviciul registratură, pârâta S.C. BERSER S.A. a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepțiilor invocate, iar, în subsidiar, în măsura în care se va trece peste excepțiile invocate, respingerea ca nefondată a acțiunii principale și a cererii de suspendare; cu obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu acest proces.

În apărare, s-a invocat **excepția tardivității formulării cererii** de chemare în judecată, pentru petitul 1 și 3, solicitând instanței de judecată admiterea prezentei excepții și respingerea acesteia ca tardiv introdusă.

A arătat că termenul pentru formularea răspunsului la plângerea prealabila este reglementat de dispozițiile art. 7 alin 4 raportat la art. 2 alin. 1 lit. h din același act normativ, respectiv 30 de zile de la înregistrarea acesteia. A învederat că, în speță, plângerea prealabila împotriva hotărârilor menționate la petitul 1, a fost depusa la Consiliul General al Municipiului București la data de 10.05.2018, având termen de soluționare data de 09.06.2018. Prin urmare, a învederat că ultima zi a termenului de 6 luni prevăzut de dispozițiile legale pentru formularea acțiunii în fața instanței de contencios administrativ, a fost 09.12.2018 iar potrivit sistemului ECRIS, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la data de 12.12.2018, cu depășirea astfel a termenului legal de 6 luni instituit imperativ de Legea nr. 554/2004.

Totodată, a susținut că art. 181 din Codul de procedura civilă, statuează că în cazul în care termenul se socotește pe luni, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima luna a termenului. De asemenea, a arătat că disjungerea cauzei în raport de dispozițiile art. 59 din Codul de procedura civilă, având în vedere faptul că obiectul procesului nu este un drept sau o obligație comună, drepturile și obligațiile nu au aceeași cauză, și nici nu există o strânsă legătură care să justifice formularea cererii de chemare în judecată împotriva tuturor hotărârilor CGMB menționate în petitul 1 al cererii de chemare în judecată.

Mai mult, a precizat că, în raport de dispozițiile art. 59 din Codul de procedura civilă, mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau parate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: Obiectul procesului este un drept sau o obligație comună; Drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză; Dacă între ele există o strânsă legătură.

Astfel, a apreciat că, așa cum se poate observa din cuprinsul hotărârilor Consiliului General al Municipiului București atacate în prezenta cauză, acestea vizează fie titulari diferiți - persoane fizice sau persoane juridice diferite, având, totodată, un obiect diferit, respectiv aprobarea PUZ pentru suprafețe de teren diferite, iar documentele anexate fiecărei solicitări s-au raportat în mod strict la aceasta și nicidecum nu au existat acte comune care să justifice formularea în comun a petitului I al cererii de chemare în judecată.

Totodată, a învederat că reclamantele nu au justificat prin cererea de chemare în judecată care este legătură între hotărârile menționate la petitul 1 al cererii, care să justifice atacarea lor în comun și introducerea în calitate de părți a tuturor persoanelor invocate.

Pârâta a arătat că, în măsura în care ar recurge la raționamentul reclamantelor, înseamnă că toate hotărârile Consiliului General al Municipiului București care ar viza aprobarea unor planuri urbanistice zonale în care ar apărea noțiunea de seră, să fie soluționate de o singură instanță de judecată, respectiv un singur complet.

Prin urmare, în raport de cele menționate, a solicitat disjungerea cererii de chemare în judecată în ceea ce privește HCGMB nr. 226/19.04.2018 și HCGMB nr. 230/19.04.2018,

Totodată, a invocat **excepția inadmisibilității petitului 2 al cererii** de chemare în judecată, solicitând instanței de judecată admiterea excepției și respingerea ca inadmisibilă a petitului 2 al cererii. În acest sens, a arătat că, în fapt, prin petitul 2 al cererii de chemare în judecată se solicită anularea HCGMB 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic

Zonal Zona de Sud a Sectorului 4 București, doar pentru terenurile care formează obiectul planurilor urbanistice zonale aprobate prin hotărârile menționate la punctul 1. Astfel, a precizat că, în concret, reclamantele nu arata ce înseamna aceasta anulare parțială și care ar fi modalitatea de punere în practică, în condițiile în care se discută de anularea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4 București.

S-a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 47 din Legea 350/2001, Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. A adăugat că Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general, cu mențiunea că, prin Planul urbanistic zonal se stabilesc, în baza analizei contextului social, cultural istoric, urbanistic și arhitectural, reglementări cu privire la regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, caracteristicile arhitecturale ale clădirilor, materialele admise.

A învederat că, prin hotărârea atacată nr. 443/26.07.2018, a fost aprobat Planul Urbanistic Zonal Zona de sud a Sectorului 4 București, acesta având la baza o serie de avize și studii de specialitate, care fiecare în parte au fost aprobate și și-au produs efectele, fără ca reclamantele să le fi contestat, iar, pe de altă parte, este vorba de un sistem integrat din care, în mod practic, nu se poate dispune scoaterea unei anumite părți, așa cum își doresc reclamantele, fără ca aceasta să nu influențeze în integralitate funcționalitatea întregului sistem.

Mai mult, s-a invocat ***lipsa calității procesual active a reclamantelor***, solicitând instanței de judecată respingerea acțiunii ca fiind formulate de o persoană care nu poate avea calitatea procesual activă deoarece nu justifică un interes în promovarea acesteia.

S-a arătat că, reclamantul, atunci când nu reprezintă una din persoanele menționate la art. 1 alin. (8) din Lg. 554/2004, trebuie să justifice în persoana sa interesul de a promova acțiunea, cu îndeplinirea cumulativă a exigențelor acestui element necesar al dreptului la acțiune, acela de a fi legitim, personal și direct, născut și actual. A învederat că folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii judiciare trebuie să aparțină celui care recurge la acțiune, nefiindu-i îngăduit unei persoane, cu excepția situațiilor în care legiuitorul recunoaște expres legitimare procesuală activă altor persoane decât titularul dreptului/interesului, să apere interesul altei persoane ori interesul colectiv.

Pârâta a ținut să arate că reclamantele nu pot justifica un interes în formularea prezentei acțiuni, atât timp cât nici una din hotărârile a căror anulare o solicita nu le vizează în mod direct. Totodată, a apreciat că, în măsura în care invocă apărarea unui interes legitim public acesta poate fi invocat numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Cu excepția situațiilor expres reglementate, a învederat că nu-i este îngăduit unei persoane să apere interesul alteia sau interesul colectiv, iar dacă face dovada interesului său

legitim și personal, trebuie să facă și dovada că s-ar expune unui prejudiciu dacă nu ar recurge la acțiune în momentul respectiv, un interes eventual neputând fi luat în considerare.

Pe fondul cauzei, s-a arătat că terenurile ce fac obiectul hotărârilor a căror anulare se solicita nu sunt și nu pot fi incluse în categoria spațiilor verzi.

Totodată, în ceea ce privește cererea de suspendare a învederat că este formulată formal și cu rea intenție, reclamantele urmărind în concret un alt interes în prezenta cauză, având în vedere faptul că au trecut mai bine de șase luni de la data aprobării hotărârilor atacate, neputând justifica sub nici o formă urgenta suspendării acestor hotărâri care și-au produs efectele mai bine de șase luni de zile.

Pârâta a precizat că, din analiza dispozițiilor legale invocate de reclamante, reiese faptul că hotărârile CGMB prin care au fost aprobate planurile urbanistice zonale ce privesc terenurile aparținând acesteia, nu sunt de natura să contravină vreunei dispoziții legale în vigoare, atât timp cât dispozițiile art. 18 din Legea 24/2007 nu-i sunt aplicabile. A apreciat că, din interpretarea logico juridică a dispozițiilor legale incidente este evident că nu se poate susține că hotărârile atacate sunt contrare vreunei dispoziții legale, atât timp cât legea nu include în categoria spațiilor verzi pentru care nu se poate schimba destinația, reduce suprafața ori strămută, proprietățile private din categoria curții construcții, cum este cazul prezentei cereri.

A adăugat că, categoria din care fac parte terenurile pentru care s-a solicitat aprobarea planului urbanistic zonal, rezulta cu evidență și din cuprinsul certificatelor de urbanism ce însoțesc documentele care au stat la baza aprobării acestor hotărâri, fiind fără echivoc faptul că regimul terenului aflat în discuție este teren curții construcții,

Mai mult decât atât, a învederat că instanța de judecată trebuie să aibă în vedere și faptul că reclamantele nu au atacat avizele emise de Agenția pentru Protecția Mediului București, care însoțesc în mod obligatoriu documentația care sta la baza supunerii spre aprobare a unui plan urbanistic zonal, și care tratau în mod concret această situație, avizele emise de această instituție producându-i efectele încă din luna februarie 2018.

A susținut că, prin formularea în prezent a cererii de chemare în judecată, raportat strict la problema încălcării reglementărilor privind mediul înconjurător, reclamantele nu fac decât să urmărească repunerea în termenul de atacare a avizelor emise de Agenția pentru Protecția Mediului București, or, aceste avize și-au produs efectele nefiind anulate de nici una din părți.

Totodată, a arătat că o importanță deosebită în această cauză, o are faptul că, la data de 28.09.2011, societății SC BERSER SA i-a fost aprobat prin HCGMB nr.187/28.09.2011 PUZ-u1 Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei care și-a produs deja efecte pe majoritatea parcele dezmembrate din imobilul inițial, prin acest PUZ fiind aprobată construirea de locuințe pe terenul în discuție terenuri care au fost vândute începând cu anul 2014, au intrat în circuitul civil, terenurile în discuție făcând parte din categoria curții construcții, fiind emise autorizații de construcție, iar imobilele astfel construite au fost vândute în integralitatea lor.

A învederat faptul ca, HCGMB nr. 187/28.09.2011 privind aprobarea PUZ-ul Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei nu a fost niciodată atacata, acesta producându-și efectele in mod deplin, prin acesta fiind aprobata construirea de locuințe pe întreaga suprafața in discuție.

Mai mult decât atât, a menționat că, pentru a induce instanța de judecata in eroare, reclamantele coroborează articole diferite din lege cu anumiți termeni specifici urbanismului, in ideea de a creea aparenta unor încălcări a dispozițiilor legale privind protecția mediului, când in fapt intenția evidentă a acestora nu este de a proteja încălcarea mediului înconjurător ci de a obține sub o forma sau alta un avantaj economic din formularea cu rea-credință a unor demersuri judiciare.

In acest sens, a ținut să arate faptul ca planul urbanistic general al Municipiului București, definește prescripții specifice pe zone, subzone și unități teritoriale de referință , iar zona spațiilor verzi este delimitata cu litera V terenurile ce fac obiectul hotărârilor a căror anulare se solicita nu sunt incluse in zona spațiilor verzi, la litera V in planul urbanistic general al Municipiului București.

S-a arătat că, în fapt, instituția publică, în mod corect, nu a putut include aceste terenuri in zona spațiilor verzi, atât timp cat, potrivit dispozițiilor legale invocate art. 18 alin 9 din Legea 24/2007, terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

În ceea ce privește cererea de suspendare formulata in prezenta cauza, a considerat că nu sunt îndeplinite in cauza condițiile prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

S-a arătat că demersul formulat de reclamante este unul vădit formal, atât timp cât in cuprinsul a doua paragrafe arata ca s-ar impune o eventuala suspendare a hotărârilor atacate, din prisma unui eventual prejudiciu iminent pe care nu îl demonstrează si invocând totuși existența unui prejudiciu iminent la mai bine de șase luni de la data aprobării hotărârilor atacate.

În acest sens, a arătat că, în mod concret, în ceea ce privește existența cazului bine justificat, se află în prezenta unor încălcări a dispozițiilor legale privind protecția mediului, atât timp cât terenurile ce fac obiectul hotărârilor a căror anulare se solicita nu sunt incluse de instituțiile publice in categoria spațiilor verzi si nu pot face parte din acesta categoria, Legea nr. 24/2007 statuând in mod clar ca terenurile proprietate privata a persoanelor fizice sau juridice înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

Cu privire la îndeplinirea condiției existentei unui prejudiciu iminent, a învederat faptul că esența formulării unei cereri de suspendare a unui act administrativ este necesitatea urgenta a împiedicării producerii unei pagube greu sau imposibil de reparat, in cazul nostru, reclamantele

formulând acesta cerere la mai bine de 6 luni de la emiterea actului administrativ atacat, acestea neputând justifica sub nici o formă un prejudiciu iminent după curgerea unui interval de timp atât de mare.

Or, efectele actelor administrative invocate de reclamante s-au produs de la momentul aprobării HCGMB 7.187.28.09.2011 PUZ-ul Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei, respectiv construirea de locuințe pe terenurile în discuție, începând cu anul 2014 aceste terenuri au fost vândute, s-au edificat imobile care au fost vândute la rândul lor în integralitate, acte care nu au fost atacate sau anulate până în prezent.

Totodată, în ceea ce privește condiția pagubei iminente, a arătat că aceasta presupune producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat, Înalta Curte de Casație și Justiție statuând că iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute cazul său reclamantele se rezuma la simple afirmații și nicidecum la dovedirea unui prejudiciu iminent.

În dovedire, au fost anexate înscrisuri.

Prin Serviciul registratură, pârâtul Consiliul General al Municipiului București a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepției invocate, iar, pe fondul cauzei, respingerea cererii ca neîntemeiată.

În apărare, s-a invocat **excepția lipsei calității procesuale active**, precum și **excepția lipsei de interes**, arătând că, potrivit art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, interesul, ca o condiție generală pentru existența dreptului la acțiune, acesta nu constă doar în interesul material sau moral care formează substanța dreptului subiectiv în cauză sau în interesul de a invoca acest drept, respectiv de a stăruî în realizarea lui, ci și în interesul de a-l invoca și de al urmări pe cale formală, cu punerea neapărat în mișcare a organelor jurisdicționale.

A precizat că, atunci când nu reprezintă una din persoanele menționate la art. 1 alin. (8) din Lg. 554/2004, trebuie să justifice în persoana sa interesul de a promova acțiunea, cu îndeplinirea cumulativă a exigențelor acestui element necesar al dreptului la acțiune, acela de a fi legitim, personal și direct, născut și actual, arătând că folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii judiciare trebuie să aparțină celui care recurge la acțiune, nefiindu-i îngăduit unei persoane să apere interesul altei persoane ori interesul colectiv.

A adăugat că interesul este actual dacă, în situația în care o persoană nu ar recurge la acțiunea în justiție, la momentul respectiv, s-ar expune, prin aceasta, unui prejudiciu, cu mențiunea că, art. 8 alin. 1 ind. 1 din Legea nr. 554/2004, care reglementează obiectul acțiunii judiciare în contencios administrativ, instituie, însă, și o condiție de subsidiaritate.

S-a arătat că persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar în măsura în care

vătămarea interesului legitim public decurge din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

A învederat, totodată, că argumentele expuse de reclamante în cazul de față nu relevă nici un drept sau interes legitim al acestora în obținerea suspendării executării și anulării hotărârilor CGMB atacate.

Pe fondul cauzei, s-a arătat că, pornind chiar de la caracterul de excepție pe care legiuitorul l-a avut în vedere la reglementarea suspendării executării actului administrativ, caracter ce decurge tocmai din instituirea unor cerințe stricte prin art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, consideră că cererea de suspendare a executării Hotărârilor Consiliului General al Municipiului București nr. 226-230/19.04.2018 și nr. 443/26.07.2018, este neîntemeiată.

A adăugat că, potrivit art. 2 lit. t) din lege, cazul bine justificat are în vedere acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, condiție ce nu este dovedită în prezenta cauză.

De asemenea, a învederat că astfel de împrejurări vădite, de fapt sau/și de drept care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importanței a actului administrativ în calea recursului administrativ, situații neregăsite în speța de față.

A menționat că, în speța de față, condiția cazului bine justificat prevăzută de dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, nu este îndeplinită, argumentul invocat de către reclamante privind încălcarea art. 18 alin. 5 și 8 din Legea nr. 24/2007, vizează fondul actului, care se analizează de instanța de judecată în cadrul cererii de anulare.

Cu toate acestea, a arătat că motivul invocat de către reclamante privind încălcarea dispozițiilor art. 18 alin. 5 și 8 din Legea nr. 24/2007, este neîntemeiat pentru considerentele expuse în cadrul analizei realizate pe cererea de anulare.

S-a arătat că, analizând motivele invocate de către reclamante cu privire la cealaltă condiție, privind iminenta producerii unei pagube, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, ca prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, consideră că nu se circumscriu acestei condiții.

Totodată, a susținut că, cazul bine justificat și iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedite de către persoana care solicită suspendarea executării actului administrativ, aceasta având obligația de a propune și de a administra dovezi concludente privind îndeplinirea celor două condiții prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

A mai arătat că actele administrative se emit pe baza și în executarea legii, în favoarea lor funcționând *prezumția de legalitate* până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile contrare.

Pârâtul a apreciat că argumentul reclamantelor privind posibilitatea emiterii autorizațiilor de construire și construirea pe terenurile în cauză nu pot fi reținute, întrucât condiția pagubei instituită prin dispozițiile art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, trebuie să fie probată în raport de directe ale aplicării actului administrativ contestat și nu în raport de alte acte administrative, cu o existență de sine stătătoare și cenzurabile separat, oricât de iminentă ar fi emiterea acestor acte.

Drept urmare, a concluzionat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 14 alin.(1) din Legea nr. 554/2004, astfel încât solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a executării Hotărârilor C.G.M.B. nr. 226-230/19.04.2018 și nr. 443/26.07.2018.

În ceea ce privește cererea de anulare, a precizat că, conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

S-a arătat că, în cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism: a) să respingă cererea în mod justificat; b) să condiționeze autorizarea investiției de elaborarea și aprobarea de către autoritatea publică locală competentă a unui plan urbanistic zonal; c) să condiționeze autorizarea investiției de aprobarea de către autoritatea publică competentă a unui plan urbanistic zonal, elaborat și finanțat prin grija persoanelor fizice și/sau juridice interesate, numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul-șef și aprobat, după caz, conform competenței: de primarul localității; de primarul general al municipiului București.

Totodată, a susținut că, în situația prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) se pot aduce următoarele modificări reglementărilor din Planul urbanistic general: prin Planul urbanistic zonal se stabilesc reglementări noi cu privire la: regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei.

Pârâtul a învederat că Planul Urbanistic Zonal reprezintă o viziune urbanistică, ce transpune la nivelul localităților urbane și rurale propunerile cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, zonal și județean, conform art. 44 din Legea nr. 350/2001.

În acest sens, a precizat că Planul Urbanistic zonal (PUZ) este documentul urbanistic ce cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la organizarea rețelei stradale, organizarea

arhitectural — urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane, modul de utilizare a terenurilor, dezvoltarea infrastructurii edilitare, statutul juridic și circulația terenurilor, protejarea monumentelor istorice și servituți în zonele de protecție ale acestora.

A învederat că schimbarea funcțiunii urbanistice a terenurilor în cauză prevăzută în Planul Urbanistic General al Municipiului București, din funcțiunea sere (UTR A4 — subzona serelor) în funcțiunea locuințe colective și servicii prin documentațiile de urbanism contestate este legală în raport de dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. c) și alin. (5) și art. 47 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 350/2001.

De asemenea, a menționat că terenurile ce fac obiectul documentațiilor de urbanism contestate sunt înscrise în Cartea Funciară în categoria de folosință, iar, potrivit dispozițiilor art. 19 alin. 9 din Legea nr. 24/2007, terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

În drept, și-a întemeiat apărarea pe dispozițiile art. 205 și urm. din Codul de procedură civilă, pe dispozițiile Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, precum și pe toate celelalte norme legale menționate în întâmpinare.

În dovedire, au fost anexate înscrisuri.

Prin Serviciul registratură, pârâta S.C. ELISON 2000 SRL a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepțiilor invocate, iar, în subsidiar, în cazul în care se va trece peste excepțiile invocate, respingerea ca nefondată a acțiunii principale și a cererii de suspendare; precum și obligarea reclamantilor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu acest proces.

În apărare, s-a invocat **excepția tardivității formulării cererii** de chemare în judecată, pentru petitul 1 și 3, arătând că, potrivit dispozițiilor art. 11 alin. 1 din lege, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la: a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă; c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii. A precizat că termenul pentru formularea răspunsului la plângerea prealabilă este reglementat de dispozițiile art. 7 alin. 4 raportat la art. 2 alin. 1 lit. h din același act normativ, respectiv 30 de zile de la înregistrarea acesteia, iar, în speță, din înscrisurile anexate de reclamante, plângerea prealabilă împotriva hotărârilor menționate la petitul 1, a fost depusă la Consiliul General al Municipiului București la data de 10.05.2018, având termen de soluționare data de 09.06.2018.

Prin urmare, a ținut să precizeze că ultima zi a termenului de 6 luni prevăzut de dispozițiile legale pentru formularea acțiunii în fața instanței de contencios administrativ, iar, potrivit sistemului ECRIS, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la data de 12.12.2018, cu depășirea termenului legal de 6 luni instituit imperativ de Legea nr. 554/2004.

Totodată, a menționat că art. 181 din Codul de procedura civila statuează ca, în cazul în care termenul se socotește pe luni, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima luna a termenului.

De asemenea, a arătat că disjungerea cauzei în raport de dispozițiile art. 59 din Codul de procedura civila, având în vedere faptul că obiectul procesului nu este un drept sau o obligație comună, drepturile și obligațiile nu au aceeași cauză, și nici nu există o strânsă legătură care să justifice formularea cererii de chemare în judecată împotriva tuturor hotărârilor CGMB menționate în petitul 1 al cererii de chemare în judecată. În acest sens, în raport de dispozițiile aceluiași articol, mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau parate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: obiectul procesului este un drept sau o obligație comună; drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză; dacă între ele există o strânsă legătură. S-a arătat că, așa cum se poate observa din cuprinsul hotărârilor Consiliului General al Municipiului București atacate în prezenta cauză, acestea vizează fie titulari diferiți - persoane fizice sau persoane juridice diferite, având, totodată, un obiect diferit, respectiv aprobarea PUZ pentru suprafețe de teren diferite, iar documentele anexate fiecărei solicitări s-au raportat în mod strict la aceasta și nicidecum nu au existat acte comune care să justifice formularea în comun a petitelui 1 al cererii de chemare în judecată.

Mai mult decât atât, a învederat că reclamantele nu au justificat prin cererea de chemare în judecată care este legătura între hotărârile menționate la petitul I al cererii, care să justifice atacarea lor în comun și introducerea în calitate de părți a tuturor persoanelor invocate.

De asemenea, a precizat că, în măsura în care ar recurge la raționamentul reclamantelor, înseamnă că toate hotărârile Consiliului General al Municipiului București care ar viza aprobarea unor planuri urbanistice zonale în care ar apărea noțiunea de seră, să fie soluționate de o singură instanță de judecată, respectiv un singur complet.

Totodată, a invocat **inadmisibilitatea petitelui 2 al cererii** de chemare în judecată, arătând că prin petitul 2 al cererii de chemare în judecată se solicită anularea HCGMB 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal zona de Sud a Sectorului 4 București, doar pentru terenurile care formează obiectul planurilor urbanistice zonale aprobate prin hotărârile menționate la punctul 1. S-a arătat că, în concret, reclamantele nu arată ce înseamnă această anulare parțială și care ar fi modalitatea de punere în practică, în condițiile în care, se discută de anularea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4 București. A adăugat că, potrivit dispozițiilor art. 47 din Legea 350/2001, Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată, precum și faptul că Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general.

Totodată, a ținut să precizeze că, prin Planul urbanistic zonal se stabilesc, în baza analizei contextului social, cultural istoric, urbanistic și arhitectural, reglementări cu privire la regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și

distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, caracteristicile arhitecturale ale clădirilor, materialele admise.

Pârâta a susținut că prin hotărârea atacată 443/26.07.2018, a fost aprobat Planul Urbanistic Zonal Zona de sud a Sectorului 4 București, acesta având la baza o serie de avize și studii de specialitate, care fiecare în parte au fost aprobate și și-au produs efectele, fără ca reclamantele să le fi contestat, iar pe de altă parte discutăm de un sistem integrat din care în mod practic nu se poate dispune scoaterea unei anumite părți, așa cum își doresc reclamantele, fără ca aceasta să nu influențeze în integralitate funcționalitatea întregului sistem.

De asemenea, a invocat lipsa calității procesual active a reclamantelor, arătând că, potrivit dispozițiilor art. 8 alin. 1 teza 1 din Legea nr. 554/2004, reclamantul, atunci când nu reprezintă una din persoanele menționate la art. 1 alin. (8) din Lg. 554/2004, trebuie să justifice în persoana sa interesul de a promova acțiunea, cu îndeplinirea cumulativă a exigențelor acestui element necesar al dreptului la acțiune, acela de a fi legitim, personal și direct, născut și actual.

A apreciat că, în speță, reclamantele nu pot justifica un interes în formularea prezentei acțiuni, atât timp cât nici una din hotărârile a căror anulare o solicită nu le vizează în mod direct.

Totodată, a arătat că, în măsura în care invocă apărarea unui interes legitim public, acesta poate fi invocat numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

S-a arătat că, cu excepția situațiilor expres reglementate, nu-i este îngăduit unei persoane să apere interesul alteia sau interesul colectiv, iar dacă face dovada interesului său legitim și personal, trebuie să facă și dovada că s-ar expune unui prejudiciu dacă nu ar recurge la acțiune în momentul respectiv, un interes eventual neputând fi luat în considerare.

Pe fondul cauzei, s-a arătat că, în ceea ce privește cererea de suspendare, aceasta este formulată formal și cu rea intenție, reclamantele urmărind în concret un alt interes în prezenta cauză, având în vedere faptul că au trecut mai bine de șase luni de la data aprobării hotărârilor atacate, reclamantele neputând justifica sub nici o formă urgenta suspendării acestor hotărârri care și-au produs efectele mai bine de șase luni de zile.

De asemenea, a menționat că, din analiza dispozițiilor legale invocate de reclamante, reiese faptul că hotărârile CGMB prin care au fost aprobate planurile urbanistice zonale ce privesc terenurile aparținând acesteia, nu sunt de natura să contravină vreunei dispoziții legale în vigoare, atât timp cât dispozițiile art. 18 din Legea nr. 24/2007 nu ne sunt aplicabile.

Or, a arătat că, în cazul său, rezulta faptul că se află în situația reglementată de dispozițiile art. 18 alin. 9 din Legea 24/2007, în condițiile în care hotărârile a căror anulare se solicită vizează terenuri, proprietatea unei persoane fizice/juridice care fac parte din categoria curți-construcții conform extraselor de carte funciara anexate.

Drept urmare, a apreciat că, din interpretarea logico juridică a dispozițiilor legale incidente este evident că nu se poate susține că hotărârile atacate sunt contrare vreunei dispoziții

legale, atât timp cât legea nu include în categoria spațiilor verzi pentru care nu se poate schimba destinația, reduce suprafața ori strămută, proprietățile private din categoria curți construcții, cum este cazul prezentei cereri.

S-a arătat că, categoria din care fac parte terenurile pentru care s-a solicitat aprobarea planului urbanistic zonal, rezulta cu evidența și din cuprinsul certificatelor de urbanism ce însoțesc documentele care au stat la baza aprobării acestor hotărâri, fiind fără echivoc faptul că regimul terenului aflat în discuție este teren curți construcții.

Mai mult decât atât, a învederat că instanța de judecată trebuie să aibă în vedere și faptul că la reclamanțele nu au atacat avizele emise de Agenția pentru Protecția Mediului București care însoțesc în mod obligatoriu documentația care sta la baza supunerii spre aprobare a unui plan urbanistic zonal, și care tratau în mod concret această situație, avizele emise de această instituție producându-și efectele încă din luna februarie 2018.

Pârâta a precizat că, prin formularea în prezent a cererii de chemare în judecată, raportat strict la problema încălcării reglementărilor privind mediul înconjurător, reclamanțele nu fac decât să urmărească repunerea în termenul de atacare a avizelor emise de Agenția pentru Protecția Mediului București, ori, aceste avize și-au produs efectele nefiind anulate de nici una din părți.

Totodată, a învederat că o importanță deosebită în această cauză, o are faptul că, la data de 28.09.2011, societății SC BERSER SA i-a aprobat prin HCGMB nr.187/28.09.2011 PUZ-ul 1 Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei care și-a produs deja efecte pe majoritatea parcele dezmembrate din imobilul inițial, prin acest PUZ fiind aprobată construirea de locuințe pe terenul în discuție terenuri care au fost vânduți începând cu anul 2014, au intrat în circuitul civil, terenurile în discuție făcând parte din categoria curți construcții, fiind emise autorizații de construcție, iar imobilele astfel construite au fost vânduți în integralitatea lor.

De altfel, a învederat faptul că HCGMB nr. 187/28.09.2011 privind aprobarea PUZ-ului Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei nu a fost niciodată atacată, acesta producându-și efectele în mod deplin prin acesta fiind aprobată construirea de locuințe pe întreaga suprafață în discuție.

Mai mult decât atât, a considerat că, pentru a induce instanța de judecată în eroare, reclamanțele coroborează articole diferite din lege cu anumiți termeni specifici urbanismului, în ideea de a crea aparenta unor încălcări a dispozițiilor legale privind protecția mediului, când în fapt intenția evidențiată a acestora nu este de a proteja încălcarea mediului înconjurător, ci de a obține sub o formă sau alta un avantaj economic din formularea cu rea credință a unor demersuri judiciare.

În acest sens, a arătat că planul urbanistic general al Municipiului București definește prescripții specifice pe zone, subzone și unități teritoriale de referință, iar zona spațiilor verzi este delimitată cu litera V terenurile ce fac obiectul hotărârilor a căror anulare se solicită nu sunt incluse în zona spațiilor verzi, la litera V în planul urbanistic general al Municipiului București.

S-a arătat că instituția publică în mod corect nu a putut include aceste terenuri în zona spațiilor verzi, atât timp cât, potrivit dispozițiilor legale invocate art. 18 alin 9 din Legea nr. 24/2007, terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi în sensul legii decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

În ceea ce privește cererea de suspendare formulată în prezenta cauză, a învederat că nu sunt îndeplinite în cauza condițiile prevăzute de art. 14 din Legea 554/2004, respectiv cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

S-a arătat că, în mod concret, în ceea ce privește existența cazului bine justificat, din considerentele enunțate nu se află în prezenta unor încălcări a dispozițiilor legale privind protecția mediului, atât timp cât terenurile ce fac obiectul hotărârilor a căror anulare se solicită nu sunt incluse de instituțiile publice în categoria spațiilor verzi și nu pot face parte din această categorie, Legea 24/2007 statuând în mod clar, ca terenurile proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu .

Cu privire la îndeplinirea condiției existenței unui prejudiciu iminent, a arătat că esența formulării unei cereri de suspendare a unui act administrativ este necesitatea urgentă a împiedicării producerii unei pagube greu sau imposibil de reparat, în cazul nostru reclamantele formulând această cerere la mai bine de 6 luni de la emiterea actului administrativ atacat, acestea neputând justifica sub nici o formă un prejudiciu iminent după curgerea unui interval de timp atât de mare.

Or, în speță, efectele actelor administrative invocate de reclamante s-au produs de la momentul aprobării HCGMB nr.187.28.09.2011 PUZ-u1 Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei, respectiv construirea de locuințe pe terenurile în discuție, începând cu anul 2014 aceste terenuri au fost vândute, s-au edificat imobile care au fost vândute la rândul lor în integralitate, acte care nu au fost atacate sau anulate până în prezent.

Totodată, în ceea ce privește condiția pagubei iminente, a precizat că aceasta presupune producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat, Înalta Curte de Casație și Justiție statuând că iminenta producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute, iar în cazul său reclamantele se rezuma la simple afirmații și nicidecum la dovedirea unui prejudiciu iminent.

În dovedire, au fost anexate înscrisuri.

Prin Serviciul registratură, pârâții Nica Robert-Florin, Nica Daniela-Marilena, Vintila Stelian, Vintila Marinela și Stroe Florentina-Aura au depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care au solicitat admiterea excepției invocate, iar, în subsidiar, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. În apărare, s-a invocat **excepția lipsei de interes a reclamantelor în**

promovarea prezentei acțiuni, arătând că, conform art.33 Cpc, interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual, însă, cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scop de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.

De asemenea, au arătat că, din lecturarea acțiunii, rezulta ca se invoca vătămarea unui interes public, dar nu rezulta justificarea reclamantei un drept subiectiv sau interes principal în promovarea acesteia, interes le-ar îndreptăți să solicite anularea HCGMB indicate. Pârâții au apreciat că interesul reclamantelor nu este personal, căci dacă nu s-ar fi introdus acțiunea contencios administrativ, reclamantele nu s-ar fi expus niciunui prejudiciu prin adoptarea hotărârilor a căror anulare se solicită, acestea nefiind recunoscute de Guvernul României ca fiind de utilitate publică, astfel încât să se poată discuta, pertinent, dacă acestea au interes în promovarea prezentei acțiuni. De asemenea, au precizat că „Anularea în parte” solicitată de reclamante echivalează cu o cerere de reconfigurare administrativă și urbanistică a unei zone, mult mai extinse, adăugând că o documentație de urbanism (plan director), nu poate fi prin ea însăși ilegală atunci când gândește aspectul unui cartier.

Au ținut să precizeze că, în plan formal-instituțional, regularitatea adoptării unui PUZ prin hotărârea Consiliului General, în condițiile Legii administrației publice locale 215/2001, considerând că nu este posibilă pronunțarea unei soluții de anulare parțială unor PUZ-uri, fără să se și stabilească cum ar trebui arhitecții să reconfigureze rețelele stradale fără a avea în vedere nici fel de avize de trafic, de sistematizare, nici decorațiuni de aliniament stradal etc.

Au arătat, totodată, că terenurile precizate în HGMB nr.227/19.04 și care sunt considerate de reclamante ca fiind în categoria „sere” au regimul juridic : curți construcții, așa cum rezulta din extrasele de carte funciară existente în dosar.

Mai mult, au susținut că, conform art.4 lit. o) din aceeași lege: serele sunt - terenuri acoperite de construcții ușoare destinate cultivării plantelor, situație ce nu se regăsește în cauză, iar împrejurarea că, în anumite înscrisuri, s-a păstrat denumirea de „sere” nu poate conferi această categorie de folosință terenurilor respective.

În dovedire, au fost anexate înscrisuri.

Analizând actele și lucrările cauzei prin prisma probelor depuse la dosar – înscrisuri și fotografii -, instanța reține următoarele :

În fapt, reclamantele au solicitat anularea H.C.G.M.B. nr. 226/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Str. Drumul Binelui Nr. 41A, Lot 2, Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 227/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Str. Drumul Binelui - Str. Drumul Jilavei (...), Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 228/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal B-dul Metalurgiei - Str. Drumul Binelui (...), Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 229/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal B-dul Metalurgiei - Str. Drumul Jilavei (...), Sectorul 4, București; H.C.G.M.B. nr. 230/19.04.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Str. Drumul Binelui nr. 9, Sectorul 4, București;

anularea în parte a H.C.G.M.B. nr. 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4, București, doar pentru terenurile care formează obiectul Planurilor Urbanistice Zonale aprobate prin hotărârile menționate (H.C.G.M.B. nr. 226/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 227/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 228/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 229/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 230/19.04.2018).

Paratii sunt titularii dreptului de proprietate asupra terenurilor fata de care s-au emis PUZ – urile în discutie si care sunt încadrate în H.C.G.M.B. nr. 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4 București.

În Planul Urbanistic General al Municipiului București, terenurile care formează obiectul Planurilor Urbanistice Zonale aprobate prin hotărârile menționate în petiția prezentei cereri de chemare în judecată sunt încadrate în categoria A4 (sere).

În cartea funciara, aceste terenuri sunt încadrate în categoria curți construcții.

Prin HCGMB nr.187/28.09.2011 i s-a aprobat societății SC BERSER SA PUZ-u1 Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei în sensul trecerii terenurilor în categorii diferite, de la UTR1 la UTR 4 si V5, hotarare care si-a produs deja efecte, terenurile în discuție făcând parte din categoria curți construcții, pe o parte fiind emise autorizații de construcție, iar imobilele astfel construite fiind vandute în integralitatea lor. Aceasta hotarare nu a fost contestata.

Actele care au stat la baza emiterii hotararilor de aprobare PUZ ce fac obiectul cauzei si HCGMB 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4 București nu au fost contestate nici în prezenta cauză, nici distinct.

Potrivit art. 43 Legea 350/2001:

„ Art. 43 Planul de amenajare a teritoriului zonal are rol director și se realizează în vederea soluționării unor probleme specifice ale unor teritorii. Aceste teritorii pot fi:

a)intercomunale sau interorășenești, compuse din unități administrativ-teritoriale de bază, comune și orașe;

b)interjudețene, înglobând părți din județe sau județe întregi;

c)regionale, compuse din mai multe județe. , potrivit art. 47 din același act normativ:

„ Art. 47(1)Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general.

(2)Planul urbanistic zonal cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la:

- a) organizarea rețelei stradale;
- b) organizarea arhitectural-urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane;
- c) modul de utilizare a terenurilor;
- d) dezvoltarea infrastructurii edilitare;
- e) statutul juridic și circulația terenurilor;
- f) protejarea monumentelor istorice și servituți în zonele de protecție ale acestora.

(3) Elaborarea Planului urbanistic zonal este obligatorie în cazul:

- a) zonelor centrale ale localităților;
- b) zonelor construite protejate și de protecție a monumentelor;
- c) zonelor de agrement și turism;
- d) zonelor/parcurilor industriale, tehnologice și zonelor de servicii;
- e) parcelărilor, pentru divizarea în mai mult de 3 parcele;
- f) infrastructurii de transport;
- g) zonelor supuse restructurării sau regenerării urbane;
- h) altor zone stabilite de autoritățile publice locale din localități, potrivit legii.

(31) Prevederile alin. (3) nu se aplică în situația în care planurile urbanistice generale reglementează condițiile de autorizare a investițiilor din zonele menționate, cu excepția zonelor construite protejate.

(4) Delimitarea zonelor pentru care se întocmesc planuri urbanistice zonale obligatorii se face, de regulă, în Planul urbanistic general.

(5) Prin Planul urbanistic zonal se stabilesc, în baza analizei contextului social, cultural istoric, urbanistic și arhitectural, reglementări cu privire la regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, caracteristicile arhitecturale ale clădirilor, materialele admise. ”, si potrivit art.3 din Legea 24/2007:

„ Art. 3 Spațiile verzi se compun din următoarele tipuri de terenuri din intravilanul localităților:

a) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;

b) spații verzi publice de folosință specializată:

1. grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ;

2. cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire;

3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță;

c) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive;

d) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă;

e) culoare de protecție față de infrastructura tehnică;

f) păduri de agrement.

g) pepiniere și sere. ”.

În plus, în speta sunt incidente și prevederile art. 71 OUG 195/2005:

„ Art.71(1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora.

(2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută. ” și prevederile art.16-18 din Legea 24/2007:

„Art. 16 (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi de pe teritoriul unităților administrative, prin constituirea registrelor locale ale spațiilor verzi, pe care le actualizează ori de câte ori intervin modificări.

(2) Evidența spațiilor verzi are drept scop organizarea folosirii raționale a acestora, a regenerării și protecției lor eficiente, cu exercitarea controlului sistematic al schimbărilor calitative și cantitative, precum și asigurarea informațiilor despre spațiile verzi.

(3) Registrele locale ale spațiilor verzi se constituie pe baza normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței, cu avizul ministrului mediului și al ministrului administrației și internelor, în termen de un an de la elaborarea și publicarea acestora.

Art. 17(1) Obligația organizării și conducerii registrelor spațiilor verzi revine autorităților administrației publice locale.

(2) Registrul local al spațiilor verzi este un sistem informațional care cuprinde datele tehnice ale tuturor spațiilor verzi conform indicilor de calitate și cantitate.

(3) Registrele locale ale spațiilor verzi vor fi făcute publice și vor putea fi consultate la sediile autorităților administrației publice locale.

Art. 18

(1) Răspunderea pentru reducerea suprafețelor spațiilor verzi revine autorităților administrației publice centrale și locale, precum și tuturor persoanelor fizice și juridice.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale prevăd în bugetele proprii fonduri pentru îndeplinirea obligațiilor privind spațiile verzi.

(3) Înstrăinarea și atribuirea terenurilor cu spații verzi se efectuează în condițiile prevăzute de lege, cu păstrarea destinației de spațiu verde.

(4) Schimbarea destinației terenurilor înregistrate în registrul local al spațiilor verzi se poate face numai pentru lucrări de utilitate publică, stabilite în baza documentațiilor de urbanism, aprobate conform legislației în vigoare.

(5) Este interzisă schimbarea destinației, reducerea suprafețelor ori strămutarea spațiilor verzi **definite de prezenta lege**.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), este permisă schimbarea destinației spațiilor verzi în vederea realizării unor lucrări de utilitate publică, astfel cum acestea sunt prevăzute de Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată, altele decât cele privind construcțiile locuințelor sociale, obiectivelor sociale de învățământ, sănătate, protecție și asistență socială, organizațiilor neguvernamentale, precum și administrației publice și autorităților judecătorești.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5), se pot amplasa pe un spațiu verde: alei pietonale, mobilier urban, amenajări pentru sport, joc și odihnă, construcții pentru expoziții și activități culturale, construcții ușoare cu caracter provizoriu pentru activități de comerț și alimentație publică, grupuri sanitare, spații pentru întreținere, dar numai în baza unei documentații de urbanism pentru întreaga suprafață a spațiului verde și cu obligația ca suprafața cumulată a acestor obiective să nu depășească 10% din suprafața totală a spațiului verde.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), pepinierele care nu sunt proprietate publică, serele și terenurile amenajate ca grădini zoologice își pot schimba destinația, cu condiția transformării acestora în alte tipuri de spații verzi.

(la data 25-mar-2012 Art. 18 modificat de Art. I, punctul 7. din Legea 47/2012)

(9) Terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate

ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.”

Din textele de mai sus coroborate cu prevederile art.32 din Legea 350/2001, reiese ca, in cazul in care, prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicita o modificare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism: a) să respingă cererea în mod justificat; b) să condiționeze autorizarea investiției de elaborarea și aprobarea de către autoritatea publică locală competentă a unui plan urbanistic zonal; c) să condiționeze autorizarea investiției de aprobarea de către autoritatea publică competentă a. unui plan urbanistic zonal, elaborat și finanțat prin grija persoanelor fizice și/sau juridice interesate, numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul-șef și aprobat, după caz, conform competenței: de primarul localității; de primarul general al municipiului București.

Totodată, prin Planul urbanistic zonal se pot stabili reglementări noi cu privire la: regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, Planul Urbanistic zonal (PUZ) fiind documentul urbanistic ce cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la organizarea rețelei stradale, organizarea arhitectural — urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane, modul de utilizare a terenurilor, dezvoltarea infrastructurii edilitare, statutul juridic și circulația terenurilor, protejarea monumentelor istorice și servituți în zonele de protecție ale acestora.

Schimbarea funcțiunii urbanistice a terenurilor în cauză prevăzută în Planul Urbanistic General al Municipiului București, din funcțiunea sere (UTR A4 — subzona serelor) în funcțiunea locuințe colective și servicii prin documentațiile de urbanism contestate este legală în raport de dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. c) și alin. (5) și art. 47 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 350/2001 și ținând cont de situația concretă a acestor terenuri.

Astfel, prin HCGMB nr.187/.28.09.2011 i s-a aprobat societății SC BERSER SA PUZ-u1 Drumul Binelui-Drumul Jilavei-Bulevardul Metalurgiei trecerea terenurilor în categorii diferite, fiind încadrate de la sere la UTR1 până la UTR 4 și V5; Tribunalul reține ca aceasta hotărâre și-a produs efectele juridice, în sensul ca terenurile în discuție – și anume toate terenurile ce fac obiectul cauzei – au fost scoase din categoria spații verzi, fiind emise autorizații de construcție, o parte din ele fiind ocupate de imobile și fiind instrainate. Faptul ca valabilitatea HCGMB nr.187/.28.09.2011 a încetat prin împlinirea termenului de 5 ani nu are semnificația faptului ca aceste terenuri, au revenit la categoria sere în forma în care aceasta categorie era reglementată de lege în anul 2000. De altfel, în anul 2000 terenurile din categoria spații verzi puteau fi construite în anumite condiții, aspect care ulterior a fost modificat.

Ca urmare, încetarea valabilității HCGMB nr.187/.28.09.2011 pentru acele situații în care aceasta hotărâre nu a fost efectiv pusă în executare, iar terenurile au continuat să fie în categoria sere, are drept semnificație aplicarea cadrului legal pentru această categorie de teren existent la nivelul anului 2016.

Or, conform textelor legale citate, pentru ca o suprafata de teren sa fie considerata legal avand categoria sere nu este suficienta inscrierea sa in acest fel in anul 2000, art. 18 al.4 din Legea 24/2007 statuand ca este interzisă schimbarea destinației, reducerea suprafețelor ori strămutarea spațiilor verzi **asa cum sunt ele definite de prezenta lege**. Legea 24/2007 este dreptul comun in materia spatiilor verzi, aceasta definind conditiile necesare pentru ca un teren sa fie incadrat in aceasta categorie si stabilind sensul termenilor din acest domeniu atat pentru legea respectiva, cat si pentru alte reglementari conexe. Ca urmare, pentru ca un teren sa fie considerat ca fiind o categorie de spatiu verde este necesara nu doar prevederea sa ca atare in PUG 2000, ci si parcurgerea etapelor prevazute de art. 16-18 din Legea 24/2007, si anume, exproprierea sa si inscrierea sa in Registrul spatiilor verzi, numai in acest fel dobandind protectia prevazuta de art. 71 OUG 195/2005 .

In absenta exproprierii si inventarierii lor ca „spatii verzi” nu este posibila impunerea acestui regim asupra acestor terenuri. In caz contrar s-ar incalca, pe langa art. 1 din Protocolul 1 la CEDO, si prevederile art. 18 al.9 din Legea 24/2007 potrivit cu care terenurile ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

Or, in speta, toate aceste suprafete de teren sunt proprietate privata si fata de ele nu s-a realizat procedura de expropriere. In plus, pe niciuna din aceste suprafete de teren nu se afla, in concret, edificate sere. De altfel niciuna din parti nu pretinde ca situatia ar fi aceasta, si nu exista niciun element probatoriu in sensul ca vreuna din aceste suprafete de teren ar fi continuat sa aiba efectiv functiunea de sere.

Ca urmare, niciunul din aceste terenuri nu are calitatea de spatiu verde – sera in sensul legii si nu intra sub protectia art. 71 din OUG 195/2005.

Pentru cele de mai sus, instanta va constata ca toate hotararile de aprobare PUZ criticate sunt legale si, in consecinta, si H.C.G.M.B. nr. 443/26.07.2018 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Zona de Sud a Sectorului 4, București, doar pentru terenurile care formează obiectul Planurilor Urbanistice Zonale aprobate prin hotărârile menționate (H.C.G.M.B. nr. 226/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 227/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 228/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 229/19.04.2018, H.C.G.M.B. nr. 230/19.04.2018) este legala, si va respinge ca neintemeiata actiunea formulata.

Fata de prevederile art. 453 C.p.c. instanta va admite în parte cererea de acordare cheltuieli de judecată formulată de SC BERSER SA și va obliga reclamantele în solidar să plătească către această pârâtă suma de 36000 lei cu acest titlu, reprezentand onorariul de avocat din cel achitat conform in scrisurilor de la dosar care este echivalent complexitatii cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea formulată de reclamantele ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL cu sediul în sector 5, București, STR. CAROL DAVILA, nr. 91, et. PARTER, ap. 1 și FUNDAȚIA ECO-CIVICA cu sediul în sector 2, București, BD. FERDINAND, nr. 141, bl. A, et. 3, ap. 25 în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în sector 5, București, BD. REGINA ELISABETA, nr. 47, BERSER S.A. cu sediul ales la SC Mitel și Asociații, București, Calea Grivitei, nr. 143, mezanin, sector 1, ELISON 2000 S.R.L. cu sediul în MOGOȘOAIA, ȘOS. BUCUREȘTI-TÂRGOVIȘTE, nr. 20, Județ ILFOV, MIHAI DORIN (...), MIHAI TEODORA MIHAELA (...), VINTILĂ STELIAN cu domiciliul procesual ales la Cab. Av. Botez Florescu Valentin, București, str. Condurache Gheorghe, nr.18, sector 4, STROE FLORENTINA cu domiciliul procesual ales la Cab. Av. Botez Florescu Valentin, București, str. Condurache Gheorghe, nr.18, sector 4, NICA ROBERT cu domiciliul procesual ales la Cab. Av. Botez Florescu Valentin, București, str. Condurache Gheorghe, nr.18, sector 4, Vintilă Marinela cu domiciliul procesual ales la Cab. Av. Botez Florescu Valentin, București, str. Condurache Gheorghe, nr.18, sector 4, Nica Daniela Marinela cu domiciliul procesual ales la Cab. Av. Botez Florescu Valentin, București, str. Condurache Gheorghe, nr.18, sector 4, SECTORUL 4 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI sector 4, București, BD. METALURGIEI - GRAND ARENA, nr. 12-18, et. 1 și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PRIN PRIMAR cu sediul în sector 5, București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47.

Admite în parte cererea de acordare cheltuieli de judecată formulată de SC BERSER SA și obligă reclamantele în solidar să plătească către această pârâtă suma de 36000 lei cu acest titlu.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, recursul urmând a se depune la Tribunalul București.

Pronunțată potrivit art. 396 al. 2 C.p.c. azi, 19.08.2020.

**Președinte,
Adina Elvira Ghiță**

**Grefier,
Cristina Brezoianu**

Red./Tehn. A.E.G../C.B/, 16 ex